

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **J. K.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Vlastiborem Vejvodou
sídlem Na hřebenech II 1062, 147 00 Praha 4 - Podolí

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2023, č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2023, č.j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6 292 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) a § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zcela změněno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 8. 2023 č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a to tak, že pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“) se žádost o změnu výše invalidního důchodu zamítá.

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl ve věci invalidního důchodu žalobce tak, že podle ust. § 56 odst. 1 písm. e) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. se od 9. 3. 2023 zvyšuje výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce uvedl, že v minulosti mu byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, požádal o zvýšení z důvodu dosud trvajícího zhoršení zdravotního stavu z dubna 2022. Byl přesvědčen, že ani prvostupňové ani napadené rozhodnutí nebyla vydána v souladu se zákonem. Nesouhlasil s kvalifikací postižení žalobce v námitkovém posudku, v důsledku čehož byla nesprávně hodnocena i míra poklesu pracovní schopnosti žalobce. Byť prvoinstanční posudek nesprávně stanovil datum vzniku invalidity třetího stupně, správně kvalifikoval postižení žalobce dle kapitoly VI, položky 1d přílohy k Vyhlášce jako postižení nervové soustavy, v této kapitole totiž nejsou uvedeny pouze stavy po cévních mozkových příhodách, ale též postižení nervové soustavy obecně. Lékařskými zprávami MUDr. K. ze dne 13. 6. 2023 a ze dne 13. 12. 2023 pak bylo potvrzeno, že se u žalobce jedná o postižení nervové soustavy, je tam uvedena diagnóza G40.2, což je ve smyslu Mezinárodní klasifikace nemocí uznáno jako nemoc nervové soustavy, dle těchto zpráv je žalobce těžce postižen a již trvale práce neschopen. Žalovaná tyto skutečnosti bezdůvodně přehlížela.
4. Poukazoval na to, že MUDr. K. dne 13. 12. 2023 vyjádřil nutnost doplnit neuropsychologické vyšetření, EEG vyšetření a laboratorní vyšetření, ke kterým je žalobce objednán.
5. Měl za to, že nebyly dostatečně zohledněny jeho další funkční poruchy související s hlavním postižením, když míra poklesu pracovní schopnosti nebyla navýšena pro komorbiditu. Naopak souhlasil se správním orgánem I. stupně, který horní hranici správně navýšil o 10 procentních bodů.
6. Žalovaná resp. posudkový lékař pak ve smyslu § 39 odst. 4 písm. c) a d) zákona č. 155/1995 Sb. nevzali v úvahu, zda a jak je žalobce na své postižení adaptován, neschopnost rekvalifikace žalobce na jiný druh pracovní činnosti a riziko zhoršení zdravotního stavu v případě vykonávání výdělečné činnosti (jako tomu bylo v dubnu 2022). Navrhl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV. Později do spisu doplnil zprávu MUDr. K. ze dne 20. 3. 2024.
7. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a žalovaná stanovil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná uvedla, že vznášené námitky nejsou důvodné, v námitkovém řízení obligatorně přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu, nejen v mezích podaných námitek.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

9. Námitkový posudek považovala za dostatečně určitý, jeho přezkum v soudním řízení pak dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. náleží Posudkové komisi MPSV. Role posudkových lékařů pak nezáleží v jakémsi prognózování úbytku pracovního potenciálu v budoucnosti, jak se žalobce snad domnívá. Napadené rozhodnutí považovala za přesvědčivé, invalidita třetího stupně nebyla prokázána. Lékařská zpráva ze dne 13. 12. 2023 z doby po vydání napadeného rozhodnutí již není pro věc relevantní. Předmětem nynějšího řízení je pak přezkum zdravotního stavu žalobce.

IV. Obsah správního spisu

10. Ze správního spisu soud zjistil, že posudkem ze dne 10. 11. 2022 č.j. LPS/2022/1057-NR-PRH_CSSZ byl žalobce shledán invalidním pro invaliditu prvního stupně, den vzniku invalidity je 12. 10. 2021, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 40 %, hodnoceno podle kapitoly XIII., oddíl E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Vyhláška“), šlo o vertebrogenní algický syndrom, středně těžké funkční postižení se závažným snížením celkové výkonnosti a omezeným výkonem některých denních aktivit.
11. Rozhodnutím žalované ze dne 21. 12. 2022 č.j. R-21.12.2022-423/611 009 0459 byl žalobci přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně od 21. 10. 2021.
12. Žalobce dne 20. 3. 2023 podal žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu.
13. Podle posudku PSSZ – LPS pro Prahu 22 ze dne 28. 3. 2023 č.j. LPS/2023/344-MDR_CSSZ (dále jen „prvostupňový posudek“) byl žalobce shledán invalidním ve třetím stupni invalidity, den změny 9. 3. 2023, doba platnosti posudku trvale, dle posudku se jedná o zhoršení stavu po stav ereaktivitě jako ekvivanet Epi paroxysmu od kraniotraumatu – frontální sy afektivita, spastický pláč, emoční labilita, porucha stability, vestibulární dysfunkce, organický psychosyndrom, hodnoceno dle kapitoly VI., položky 1d přílohy k Vyhlášce, kdy byla zvolena míra poklesu pracovní schopnosti 60 %, která byla pro další postižení zdravotního stavu dále navýšena podle § 3 odst. 1 Vyhlášky o 10 %, tedy na celkových 70 %.
14. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 10. 8. 2023 správní orgán I. stupně rozhodl tak, že podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. se od 9. 3. 2023 zvyšuje výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Správní orgán přitom vyšel z prvostupňového posudku.
15. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 28. 8. 2023 námitky, kde zpochybňoval datum vzniku invalidity a požadoval přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně již od dubna 2022, kdy došlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu.
16. Dle posudku ze dne 7. 11. 2023 č.j. LPS/2023/2494-NR-STC_CSSZ (dále jen „námitkový posudek“) byl žalobce shledán i nadále invalidním v prvním stupni invalidity, den vzniku 12. 10. 2021, doba platnosti posudku trvale, jeho pracovní schopnost poklesla o 45 % v souvislosti s úrazem ze dne 12. 4. 2022. Jde o stav po kraniotraumatu 4/2022, což je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a dále vertebrogenní algický syndrom krční páteře s poruchou

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

statiky a dynamiky. Dle posudku bylo prvoinstančně hodnoceno podle položky, kde jsou uvedeny stavy po cévních mozkových příhodách se středně těžkou senzorickou, motorickou, řečovou nebo kognitivní dysfunkcí, s omezeným výkonem některých denních aktivit, lze konstatovat, že bylo hodnoceno podle nesprávné položky, neboť u klienta jde o stav po úrazu, nikoli po mozkové příhodě, vzhledem ke klinickému nálezu se celý posudek jeví jako výrazně nadhodnocený. Po přezkumu bylo hodnoceno dle kapitoly XV, odd. A, položky 1c přílohy k Vyhlášce, kde jsou uvedeny stavy po úrazech hlavy se středně těžkým funkčním postižením s omezeným výkonem některých denních aktivit. Z rozmezí 30-45 % poklesu pracovní schopnosti bylo s ohledem na komorbiditu a povolání klienta s fyzickou náročností hodnoceno horní hranicí (45 %) bez dalšího navýšení dle § 3 a 4 Vyhlášky.

17. V napadeném rozhodnutí ze dne 7. 12. 2023 změnila žalovaná prvostupňové rozhodnutí tak, že žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu se zamítá. Poukázala na závěry námitkového posudku a shledala, že vzhledem k jeho zjištěním, kdy stav žalobce odpovídal pouze prvnímu stupni invalidity, bylo třeba žádost o zvýšení invalidního důchodu zamítnout.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.r.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.r.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
19. K projednání dané věci nařídil soud ústní jednání, které se konalo dne 29. 11. 2024, žalobce i žalovaná při jednání setrvali na svých stanoviscích.
20. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
21. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a dále v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
22. Podle § 56 odst. 1 písm. e) zákona č. 155/1995 Sb. *zjistí-li se, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c).*
23. Podle § 56 odst. 1 písm. b) věty první zákona č. 155/1995 Sb. *zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo se přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží.*
24. Podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. *při změně stupně invalidity se nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity. Nová výše procentní výměry invalidního důchodu se stanoví jako součin procentní výměry invalidního důchodu, který náležel ke dni, který předchází dni, od něhož došlo ke změně stupně*
- Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

invalidity, a koeficientu, který se vypočte jako podíl procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v odstavci 2, která odpovídá novému stupni invalidity, a procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v odstavci 2, která odpovídá dosavadnímu stupni invalidity. Koeficient podle věty první se stanoví s přesností na 4 platná desetinná místa.

25. Podle § 2 odst. 3 Vyhlášky je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
26. Podle § 3 Vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (odst. 1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (odst. 2).
27. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal invalidním, správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod, případně jeho změně, je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz § 8 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.
28. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
29. V projednávaném případě žalobce zpochybňoval závěry posudkových lékařů ohledně posouzení jeho zdravotního stavu, měl za to, že má nárok na zvýšení invalidního důchodu. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky. Posudková komise soudu předložila posudek ze dne 26. 9. 2024, evidenční číslo SZ/2024/648-PH-15 (dále jen „Posudek MPSV“), který soud provedl při jednání jako důkaz; soud sám není oprávněn zdravotní stav žalobce zkoumat.

30. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předseda komise: MUDr. JUDr. J. Š., Ph. D., další lékař: MUDr. H. S., s odborností neurologie. Z posudku vyplývá, že komise vycházela ze spisové dokumentace ČSSZ, soudního spisu včetně doložených lékařských nálezů. Dle výroku k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., přičemž šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %, doba platnosti je trvale, ke změně invalidity došlo ke dni 9. 3. 2023 k datu relevantní zprávy praktického lékaře. Žalobce i jeho zástupce byli jednání komise přítomni, žalobce byl vyšetřen lékařkou z oboru neurologie. Dle pracovní anamnézy žalobce je vyučen jako řezník, vždy pracoval v řeznictví, v posledních letech jako přípravař masa v kuchyni, je stále v hlavním pracovním poměru, od dubna 2021 ale nepracuje (nejdříve kvůli potížím se zády, poté kvůli úrazu). Je shrnuto vyjádření žalobce při jednání, diagnostický souhrn, posudkově významné lékařské nálezy včetně zprávy praktického lékaře ze dne 9. 3. 2023 a zpráv MUDr. K. ze dne 13. 12. 2023 a ze dne 20. 3. 2024, a výsledky neurologického vyšetření v komisi MUDr. X. Dle posudkového zhodnocení komise konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po kraniotraumatu v dubnu 2024 (pozn. soudu – zde se patrně jedná o překlep, neboť všude jinde je popisován duben 2022). Míra poklesu pracovní schopnosti hodnocena výší 45 % dle kapitoly XV (tj. funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl A (tj. funkční poruchy po úrazech hlavy, klenby nebo baze lebni, mozku), položky 1c) (středně těžké postižení, výkon některých denních aktivit omezen) přílohy k Vyhlášce, dále bylo navýšeno dle § 3 odst. 2 Vyhlášky o 5 % na celkových 50 %, kdy byla konstatována invalidita druhého stupně. Dle komise nebyly splněny podmínky pro hodnocení dle položky 1d) kapitoly XV, neboť tato položka nebyla dostatečně naplněna a nebyla zjištěna motorická postižení v těžkém stupni (např. těžké parezy či jiná porucha řízení motoriky, ani taková řečová či kognitivní dysfunkce), přičemž i kdyby bylo hodnoceno funkčně srovnatelně dle položek určených pro stavy po cévních mozkových příhodách, nebylo by posouzeno vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti. Nadto jsou položky přímo určené pro stavy po úrazech hlavy. Posudkově zcela maximalisticky a hraničně bylo posuzováno dle položky 1c) odd. A kapitoly XV, a to i s hodnocením na horní hranici položky při veškeré pracovní anamnéze i dalších postiženích včetně vertebrogenního algického syndromu i epileptického syndromu a dále s navýšením dle § 3 odst. 1 Vyhlášky o 5 %. Další postižení žalobce jej neomezovala nad rámec základního postižení a konstatované položky takovým způsobem, že by jejich zařazení do základních položek představovalo vyšší míru poklesu pracovní schopnosti, to platí o syndromu karpálního tunelu i o vertebrogenních potížích. Komise se podrobně vypořádala se zprávou z neurologie ze dne 13. 12. 2023. I datum vzniku invalidity bylo komisí stanoveno maximalisticky ve vztahu k uvažovanému časovému horizontu nad jeden rok kritéria dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu i co do tíže projevů, kdy po těžkém kraniocerebrálním poranění došlo k rozvoji frontálního syndromu, proto byl konstatován den vzniku invalidity k 9. 3. 2023, neboť jde o datum relevantní zprávy praktického lékaře, která zohledňuje veškerá zdravotní postižení. Toto datum bylo maximalistické i vzhledem k tomu, že ve zprávě neurologa ze dne 13. 12. 2023 je referována nutnost doplnění neuropsychologického vyšetření. Byť měla komise k dispozici více podkladů oproti lékařům posuzujícím v minulých řízeních, nemohla konstatovat, že by další postižení (interní, neurologické či ortopedické) splňovala časový horizont nad jeden rok kritéria dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pro posuzovaného byly nevhodné těžké fyzické práce a práce ve vynucených polohách, Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

ve výškách, se zvýšeným rizikem pádu, u zdrojů tepla, s otevřenými/rotačními stroji, s blikajícím světlem, v nočních směnách, psychicky náročné práce.

31. Žalovaná k Posudku MPSV v písemném vyjádření upozornila na nesrovnalost, kdy v posudku je uveden stav po kraniotraumatu v dubnu 2024. Dále namítla, že není jasné, zda komise přistoupila k navýšení dle § 3 odst. 1 či dle § 3 odst. 2 Vyhlášky. Při jednání k Posudku MPSV neměla námitek a nechala rozhodnutí na úvaze soudu. Žalobce k Posudku MPSV neměl námitek.
32. Soud neprováděl k důkazu lékařské zprávy přiložené žalobcem, neboť jsou součástí soudního spisu a měla je k dispozici posudková komise, která v řízení posuzovala zdravotní stav žalobce, soud sám není oprávněn zdravotní stav žalobce zkoumat.
33. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019, č. j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu NSS uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
34. Soud považuje Posudek MPSV za dostatečný. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, podrobně shrnula rozhodné lékařské nálezy včetně nálezů předložených žalobcem i novějších nálezů z neurologie, provedla též vyšetření žalobce při jednání komise, jehož závěry podrobně popsala. Z posudku je patrné, proč za rozhodující příčinu shledala stav po kraniotraumatu v dubnu 2022 (zde byl pouze na jednom místě v posudku uveden rok 2024, což je však pouze zjevnou nesprávností, neboť všude jinde v posudku i v jeho podkladech se uvádí duben 2022, dle názoru soudu o tom tak nevznikají pochybnosti). Tento stav pak shodně s námitkovým posudkem hodnotila dle kapitoly XV, oddíl A, položka 1c), která obsahuje funkční poruchy po úrazech hlavy, klenby nebo baze lební, mozku. To odpovídá v posudku referované zprávě praktického lékaře ze dne 9. 3. 2023, dle kterého došlo dne 12. 4. 2022 ke kraniocerebrálnímu poranění, po kterém přetrvává frontální syndrom s emoční labilitou, spastickým plácem, zvýšenou únavností, dále přetrvává i epilepsie a vestibulární syndrom, obdobná zjištění jsou obsažena ve zprávě MUDr. K. ze dne 13. 12. 2023, dle které rovněž přetrvává epilepsie, která je aktuálně kompenzovaná. Komise též vysvětlila, proč by volba jiného postižení žalobce jako rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nevedla k závěru pro žalobce příznivějšímu. Rovněž se poměrně podrobně vypořádala s namítanou zprávou neurologa ze dne 13. 12. 2023, přičemž je to právě posudková komise, která má odborné znalosti z posudkového lékařství. Komise též vysvětlila, proč jako datum změny stupně invalidity zvolila 9. 3. 2023, kdy poukázala na to, že se musí jednat o určitým způsobem ustálený dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, nemohlo tak být zvoleno dřívější datum, byť je zde vazba na úraz hlavy v dubnu 2022. Shodla se s námitkovým posudkem ohledně hodnocení základní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce 45 %. Pokud jde o navýšení zvolené míry poklesu pracovní schopnosti 45 % o dalších 5 %, je třeba připustit, že na jednom místě je v posudku zmíněn § 3 odst. 2 Vyhlášky a na jiném místě pak § 3 odst. 1 Vyhlášky. Tuto

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

nesrovnalost je však dle názoru soudu možné překlenout výkladem obsahu posudku bez nutnosti zadávat jeho doplnění. Na straně 7 v odstavci 2 je totiž uvedeno vysvětlení, dle kterého bylo v rámci položky 1c) kapitoly XV oddíl A posouzeno na horní hranici právě s ohledem na pracovní anamnézu, přičemž pro další postižení (vertebrogenní algický syndrom, epileptický syndrom) bylo dle § 3 odst. 1 Vyhlášky navýšeno o 5 %. Z toho je patrné, že pracovní anamnéza byla zohledněna již v rámci základní zvolené položky volbou její maximální hranice 45 % a další postižení žalobce vedly ke zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce o dalších 5 % dle § 3 odst. 1 Vyhlášky. Komise též vysvětlila, jaké práce jsou pro žalobce s ohledem na jeho postižení a profesi nevhodné. Posudek MPSV tak soud považoval za dostatečný.

35. Soud k tomu rovněž konstatuje, že zdravotní stav žalobce byl přezkoumáván ke dni vydání napadeného rozhodnutí dne 7. 12. 2023, nejedná se o prospektivní posuzování do budoucna, komise nemůže vycházet z hypotéz. V případě, že by v budoucnu došlo ke změně zdravotního stavu, lze podat novou žádost.
36. Z uvedeného plyne, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve druhém stupni invalidity, kdy datum změny stupně invalidity bylo posudkem stanoveno dne 9. 3. 2023. Napadené rozhodnutí je tak třeba považovat za nezákonné, neboť žalobce v rozhodné době splňoval podmínky pro zvýšení invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.
37. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí zrušil pro jeho nezákonnost dle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení, v němž bude žalovaná vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), bude žalovaná vycházet z Posudku MPSV (ze dne 26. 9. 2024), který nechal soud v tomto řízení vypracovat, žalovaná tomu přizpůsobí svůj další procesní postup.
38. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za čtyři úkony právní služby (§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení, podání žaloby, účast na jednání posudkové komise, účast při ústním jednání) tedy celkem 4 000 Kč a náhradě hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 1 200 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky) a DPH o sazbě 21 % ve výši 1 092 Kč Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 6 292 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. listopadu 2024

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.